

treuren. Het reeds vermeld affterven van den Heer SCHRÖDER, die het Lidmaatschap van de Eerste Klasfe met dat van de Derde vereenigde, heeft de Derde Klasfe van dat voorregt verftoken. Zij verloor daarenboven eenen Geasfociëerde en eenen Correspondent, door het overlijden van GUSTAAF HUGO (overl. 15 Sept. 1844) en van HENDRIK VAN ROYEN (geft. 16 Julij 1844), twee grijsaards, meer verfchillend nog in geaardheid en verdienften, dan in landaard en maatschappelijke betrekking, en toch, beide blakende van ijver voor al wat goed en fchoon is. Aan beiden heeft de Secretaris der Klasfe, waartoe zij behoorden, op gisteren de regtmatigfte hulde toegebracht. Ik eerbiedig met hem in HUGO, den Stichter eener Regtsgeleerde School, die van onberekenbaren invloed op de ontwikkeling der regtswetenfchap geweest is en nog is, en het geeft mij een weemoedig genoegen, met hem, den naam van HUGO te vermelden, die, onze vriendschap en gemeenfchappelijke werkzaamheid kennende, ons zoo gaarne te zamen noemde. Met VAN ROYEN verbond mij de band des bloeds en der dankbaarheid, doch als Voorzitter des Inftituuts voegt het mij van mijnen rouw te zwijgen, en VAN ROYEN, bevorderaar en beoefenaar der Letteren, is herdacht.

Nog blijft mij het verlies der Vierde Klasfe! Neen! Nog blijft mij een verlies te vermelden, hetwelk meer dan enig ander het geheele Inftitoot betreft.

Gij gevoelt, Medeleden! dat ik het affterven herdenk van JACOB DE VOS WILLEMSZ., finds meer dan dertig jaren één' der werkzaamfte Leden; finds bijna zooveel tijd Secretaris der Klasfe, die, in hem, den fmaakvollen kenner en beoefenaar, den ijverigen voorftander der kunst, de ziel en het leven harer bijeenkomsten, verloor. Ik moet van hem meer opzettelijk fpreken, omdat hij tot geene der beide Klasfen behoorde, die gisteren of morgen hare Openbare Zitting houden, en ik doe het gaarne; want van hem te fpreken, is te doen zien, hoe men naar het beteré moet blijven ftreven, offchoon men het volmaakte nooit bereiken zal.

JACOB DE VOS WILLEMSZ. was geboren op 5 December 1774. Hij ge-

genoot geene zoogenaamd geleerde opvoeding, want hij was voor den handelftand beftemd; doch hij bezocht de Latijnfche Scholen dezer ftad, en werd daar bekend gemaakt met de oude Schrijvers, welke hij federt als de vrienden zijner jeugd steeds bleef hoogachten en liefhebben. Geene handelszaken, aan welke hij juist op zijnen zestienden verjaardag werd toegewijd, deden hem zijnen CICERO en HORATIUS vergeten, en hoe gereedelijk bragt hij zijne achting voor de oude Letterkunde op derzelve beoefenaars over! Vreemde Talen fpraken weinigen zoo gemakkelijk als hij, en de voortbrengfelen der Franfche, Duitfche en Engelfche Letterkunde bragten het hunne bij, om zijnen geest die eigenaardige levendigheid bij te zetten, welke hem in zijne jeugd een' hartstogtelijken voorftander en beoefenaar maakte der Toonkunst, en tot een' der ijverigfte Leden van het Haarlemfch Genootfchap, onder den naam van *Democriet*. Op meer gevorderden leeftijd bragt die frifchheid van geest het hare bij, om hem dat jeugdig voorkomen te geven, hetwelk hem voor den oudften broeder zijner zonen deed aanzien. Het was die fmaak voor de Letteren, op de kennis der oude Letterkunde gegrond, welke aan alles, wat DE VOS fchreef of fprak, eenen behagelijken vorm, eene aangename kleur, eene (als ik die uitdrukking bezigen mag) *klasfieke* eenvoudigheid of helderheid bijzette.

DE VOS bragt dien klasfiek zin over op zijne befchouwing van de Kunften, en op zijne beoordeeling van hare voortbrengfelen.

Vandaar dat hij de *teekenkunst*, waarop hij zich reeds als knaap met ijver had toegelegd, en waarin zijne verdienften, ten jare 1801, van wege de Maatschappij *Felix Meritis*, door de toekenning der Zilveren Medaille waren erkend geworden, steeds als de eerfte onder de Beeldende Kunften bleef befchouwen, en dat hij vooral die Schilderfchool op den hoogften prijs ftelde, waarbij de teekenpen boven het penfeel werd gewaardeerd. Het is zoo, de voorkeur, die hij in dit opzigt fomtijds aan vreemden boven landgenooten moest toekennen, was dezen niet altijd even aangenaam; maar DE VOS fprak op grond van zijne overtuiging, en hij was altijd gereed, met het potlood in de hand, reden van zijn afkeurend oordeel te geven, en, in weinige maar fiks en krachtig ter neder geftelde trekken,